

dennes Attest godtgjøres, at Rjødet kan gives saadan Anvendelse. Mælken af Røer, der lide af Overtuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør- eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Menneſte- eller Kreatursføde i løgt Tilstand.

5. Saafremt et til Udførsel til Udlandet bestemt Dyr ved det paa Afgangstedet stedfindende veterinære Eftersyn fordres tilbageholdt som mistænkt for at være angrebet af Tuberkulæring, bliver det, naar faadant af Eieren forlanges, ved det Offentliges Foranstaltning at nedslaa og obducere under Sagttagelse af den i saa Henseende i foranstaaende § 8 foreskrevne Fremgangsmaade. Udviser Obeduktionen, at Dyret ikke led af den nævnte Sygdom, bliver det at erstatte Eieren med det fulde Beløb, hvortil det ved den forud for Nedslagningen stedfundne Taxation var ansat, hvilken Erstatning, saavel som Udgifterne ved Taxationen og Nedslagningen, afholdes af Statskassen."

3) De efterfølgende Paragrafers Numre rettes herefter.

Til § 15.

4) Tallet „10“ i 3die Linie forandres til „4“.

Formanden (Høgsbro): Der er indløbet et Par Trykfeil i Endringsforslaget Nr. 27, idet der nemlig i den første Linie staar: „I næstsidste Linie“, medens der skal staa: „I 5te Stykkes næstsidste Linie“ og dernæst skal der i sidste Line indstudies et „og“ foran „Mærkning med Brænde“.

Samtlige Lovforslagets Paragrafer med dertil stillede Endringsforslag, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under Et.

Ordføreren (S. Sørensen): Dette Forslag har været fremsat i forrige Samling væsentlig i samme Skikkelse som nu. Der blev afgivet Betænkning derover; men det naaede ikke at komme til 2den Behandling. Da Forslaget i alt Væsentligt er det

ſamme ſom det, der blev fremsat i forrige Samling, har Udvalgets Arbejde denne Gang væſentligt indskrænket ſig til at omfatte et enkelt Spørgmaal, nemlig Afſnittet om Tuberkuloſehiſtorien, og efter den Henſtilling, ſom blev gjort fra Udvalget ſiſt i Samlingen, have vi faaet Oplyſninger frem om dette Punkt, ſaaledes at jeg tror at turde ſige, at vi ere gaaede med mere Sikkerhed til vort Arbejde og have da ogsaa naaet at kunne møde med en mere enig Indſtilling angaaende dette Punkt. Hvad forørigt Lovforſlaget angaar, er det jo tilbøielig en Reviſion af Loven af 1857 og de ſamme Principer, ſom gaa igjennem den og da iſær for det Afſnits Bedkommende, der angaar de meſt ondartede Sygdomme, ere tilbøielig fulgte i det Forſlag, ſom foreligger til Behandling nu. Det ſtaar ſaaдан for mig, at det er en meget vigtig Sag at have et velordnet Veterinærpolitik her i Landet, fordi det angaar ſaa ſtore Værdier og har Indflydelse paa vor Udførsel i ſin Helhed. Naar vi huſke, hvilken Forvirring der opſtod for nogle Aar ſiden, da vi fik Svinedifteritis her i Landet, og da Udførselen af Svin blev forbudt — et ſaadant Forbud ſtaar jo ved Magt endnu — kunne vi vel nok være enige om, at det har en meget ſtor Betydning at have Veterinærpolitiet ordnet ſaaledes, at vi ved enhver ſtørre Fare ere i Stand til at træde op med den Kraft, ſom er nødvendig i ſaadanne Tilfælde. De Forandringer, Udvalget har tilladt ſig at ſtille iſær til det Afſnit, der angaar de meſt ondartede Sygdomme, indſkrænke ſig i alt Væſentligt til at gjøre det ſaa taaleligt ſom muligt for Kreaturerne uden at ſvække den Myndighed, ſom vi have været enige om at erkjende maa og bør være tilſtede. I Lovforſlagets § 2 er der foreslaaet, at Indenrigsminiſteren ſkulde have Lov til, ſaaſremt der opſtaar en eller anden Sygdom, ſom ikke er opført under dette Afſnit, da at flytte det herhen til de i § 2 nævnte mere ondartede Sygdomme. Dertil har Udvalget ingen Indvendinger gjort; men derimod finde vi ikke, at det er fuldt ſaa paſſende at give Miniſteren Tilladelse til igjen at flytte en af de ondartede over til de mildere. Det er ikke af Henſyn til Erſtattingsſpørgsmaalet eller ſaadant Noget, men meſt af Henſyn til de Afſpærringsbeſtemmelſer, ſom ville komme til at gjælde.